

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LOHTAJALLA
Kiitosseurat 29.6.2013 klo 12.30
Anja Lankila

Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. ”Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille.” (Ef. 1:2)

”Jeesus astui veneeseen, ja opetuslapset seurasivat häntä. Järvellä nousi äkkiä ankara myrsky. Aallot löivät yli veneen, mutta Jeesus nukkui. Silloin opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat: ”Herra pelasta meidät! Me hukumme.” ”Miksi te noin pelkäätte, vähäuskoiset?” Jeesus sanoi. Sitten hän nousi ja nuhteli tuulta ja aaltoja ja tuli aivan tyven.” Matt. 8: 23-26. Amen.

”Mestari, myrsky on suuri, ja mahtavat aallot käy. On taivaskin mustana juuri, ei apua mistään näy. Mestari, sallitko meidän kurjien hukkaa? Joka aalto nyt armotta uhkaa jo kuohuihin haudata. ”Mä tyyneksi aallot ja tuulet saan. Rauhaa vaan!” Näin laulamme Siionin kanteleen laulussa [sanat vanhan Siionin kanteleen laulun 354 mukaisesti], joka liittyy tuohon alussa lukemaani Matteuksen evankeliumin kohtaan.

Me täällä Pohjanlahden rannalla tiedämme, että merellä voi nousta äkkiä ankara myrsky. Aallot ovat silloin mahtavat, pelottavat, vaaralliset. On hakeuduttava nopeasti suojaan meren raivolta. Aina se ei ole onnistunut, sillä monta isää, aviomiestä, poikaa ja veljeä meri on ottanut kylmään syleilyynsä vuosisatojen saatossa. Moneen kotiin se on tuonut suuren surun. Niin se toi lapsuskotiini, kun isäni hukkuu yli 70 vuotta sitten, sodan aikana, tuolla Vattajan edustalla kalamatkalla. Ohtakarin kalastajasaarella on muistokivi, johon hukkuneiden nimet on kirjoitettu.

Näin on myös elämän myrskyävällä merellä, täällä maailmassa. Täällä on koko ajan käynnissä hyvän ja pahan henkivallan taistelu meidän elämästämme ja sielustamme. Oma syntinen luontomme kiusaa ja paholainen houkuttelee elämään synnissä. Se toivoo, ettemme kuuntelisi Jeesuksen ääntä, vaan hylkäisimme armon ja totuuden sanan. Sitten se alkaa syyttää meitä, koska sen tarkoitus on saada meidät vaipumaan epäuskoon ja lopuksi epätoivoon. Meidän on päästävä suojaan paholaisen juonilta ja raivolta, niin ettei se hukuta meitä kadotuksen syvyyteen, ikuiseen eroon Jumalasta ja hänen rakkaudestaan. Näin ei tarvitse käydä, sillä taivaaseen meidät on tarkoitettu jokainen!

Alussa lukemassani tekstissä sanottiin, että Jeesus astui veneeseen ja opetuslapset seurasivat häntä. Näin meidän tämän ajan opetuslastenkin tulee tehdä, seurata häntä. Miten se tapahtuu? Kun Jeesus kutsui opetuslapsensa, hän sanoi: ”Seuraa minua”. Samoin hän on sanonut sinulle ja minulle pyhän kasteen hetkellä. Silloin meistä on tullut hänen opetuslapsiaan. Se tarkoittaa sitä, että me joka päivä, joka hetki saamme olla hänen seurassaan. Me saamme olla Jumalan sanan hoidossa ja pitää kiinni siitä sanasta, mikä Pyhään Raamattuun on kirjoitettu. Se sana on ainoa asia tässä maailmassa, mikä ei muutu aikojen vaihtelussa. Sitä ei tarvitse eikä saa muuttaa maailman mielipiteiden mukaan. Jumalan sana varoittaa: ”Älkää mukautuko tämän maailmanajan mukaan.”

Jumalan sanaa ei kukaan voi hävittää, vaikka kuinka haluaisi. Jeesus sanoo: ”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät ikinä katoa.” Herra Jeesus on elämän sana niin kuin Joh. 1:stä luemme: ”Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. [...]

Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.” Jeesus on nyt Isän luona taivaassa, mutta hänen lähettämänsä, kasteessa meille lahjoitettu Pyhä Henki toimii sanassa ja sanan kautta sydämissämme. Pyhä Henki antaa voimaa taisteluun paholaisen valtaa vastaan. Apostoli Paavali kirjoittaa Ef. 6: 11- ”Pukekaa yllenne Jumalan taisteluväri, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. [...] Seiskää lujina! [...] Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin.”

Hyvä juhluviera! Valtaako sinut kuitenkin joskus pelko ja tuntuu siltä, että pahan valta kasvaa maailmassa? Tuntuuko siltä, että myrsky lyö yli laidan, Jeesus nukkuu ja me hukumme? Minusta ainakin tuntuu. Murehtien ja huokaillen ajattelen lastenlapsiani, tulevia sukupolvia ja sitä, minkälaisessa maailmassa he joutuvat elämään. Rukoilen ja huudan Herra auta, ettei maailma saa riistää heiltä kasteen armoa ja hukuttaa heitä kadotukseen. Sitten muistan Jeesuksen sanat ”Miksi te noin pelkäätte, vähäuskoiset?” Ymmärrän, etten minä voi mitään tehdä ja saan ahdistukseeni lohdutuksen, kun luen Pyhästä Raamatusta, miten Jeesus lohduttaa opetuslapsiaan jäähyväispuheessaan (Joh. 14:27): ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon”. Joh. 16: 33: ”Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina. minä olen voittanut maailman.”

Jeesukseen uskoessamme meidän ei tarvitse olla toivottomia eikä murehtia. Hän on luvannut olla joka päivä kanssamme maailman loppuun asti. Ristinkuolemallaan ja ylösnousemisellaan hän on voittanut synnin, perkeleen ja kuoleman vallan, tehnyt kaiken valmiiksi puolestamme taivaaseen asti. Me saamme olla hänen ”siunauksensa suojassa”, niin kuin tämän juhlahetken tunnuksena on.

Meidän vanhempien ja isovanhempien elämän tärkein asia on kertoa seuraaville sukupolville tästä siunauksesta.

Muistelin sitä, miten tämä lapsuudenkodissani tapahtui. Meitä lapsia muistutettiin joka ilta siunaamaan itsemme. Niinpä me ennen nukkumaanmenoa panimme kädet ristiin ja luimme iltasiunauksen, tuon tutun ”Levolle lasken, Luojaani, armias ole suojani. Jos sijaltain en nousisi, taivaaseen ota tykösi.” Uskon, ettei kotikylälläni ollut monta kotia, jossa niin ei olisi tehty. Vaikka se oli ehkä vain tapa, niin se kuitenkin jätti lapsen mieleen sen, että on olemassa Taivaan Isä, jolta saa pyytää apua ja siunausta, joka suojelee ja vie taivaaseen. Muistan, miten me veljeni kanssa sitten lähdimme yöpaidat päällä siunaamaan äitiä, tummaa ja tuoraa, isämeidän oli hukkunut. Hiivimme hiljaa sängyn viereen ja panimme kädet heidän päälleen.

Toinen muistikuva on äitini ompelema taulu, jossa oli sanat: ”Siunaa Herra kotini, käy joka päivä sen vieraaksi.” Se oli lapsuuskotini peräseinällä ruokapöydän takana, joka päivä siinä silmäin edessä. Vasta nyt vanhana olen ymmärtänyt, miten lähtemättömästi sen sanoma jäi lapsen sydämeen.

Me toivomme usein siunausta toisillemme ja tuntuukin hyvältä, kun joku sanoo: Siunausta sinulle tai Isän haltuun, tai niin kuin eräs ystäväni sanoo: ”Armo riittää.” Tiedän, että he toivottavat minulle Herramme läsnäoloa, hänen anteeksiantavaa armoaan ja rauhaansa elämän arkeen. Siunaus on sitä, että Jumala pitää meistä huolen hyvinä ja pahoina päivinä! Hän ei anna kaikkea sitä, mitä me pyydämme, vaan hän antaa kaiken sen, mitä tarvitsemme, sillä hän kasvattaa meitä taivasta varten.

Apostoli Paavali kirjoittaa näin (Ef. 1: 3): "Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Hän on siunannut meitä kaikella Hengen siunauksella, taivaallisilla aarteilla Kristuksessa." (Jae 5:) "Rakkaudessaan hän näki hyväksi jo edeltä määrätä meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen tähden". (Jae 7:) "Kristuksen veressä meillä on lunastus, rikkomustemme anteeksianto." (Ja jae 13:) "Kristukseen tekin nyt uskotte kuultuanne totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin. Häneen uskoessanne te myös olette saaneet luvatus Pyhän Hengen sinetiksenne".

Me kaikki Jeesuksen opetuslapset saamme yhdessä kiittää näistä taivaan aarteista, jotka pyhässä kasteessa olemme lahjaksi saaneet. Me saamme ilolla yhtyä lauluntekijän sanoihin: "Olet kasteessa jo varahin saanut Golgatan siunauksen, veri puhdisti näin sinutkin Isän lapseksi synnyttäen. Kotihin, kotihin Isän lapsena käy takaisin! Verellään, verellään sinutkin, Jeesus ostanut on sinutkin."

Hyvä juhluvieras! Muistathan aina, että joudutpa elämässäsi minkälaiseen myrskyyn tahansa, niin olet kastettuna kuitenkin Jumalan lapsi, Jeesus on sinut verellään lunastanut ja häneen uskoen sinä pääset taivaaseen. "Minä olen sinut lunastanut, minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun. Vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi."

"Mestari vaara jo väistyy, nyt kaikki on tyyntä vain. Jo aurinko laineilla läikkyy ja taivas on tunnossain. Kiitetty Herra kun kuljet kanssani ainiaan, sinä maailman myrskyistä viimein viet rannalle rauhan maan."

Hyvä juhluvieras! Saat jäädä Isän haltuun!